

Secundus

in forma serui tanq̄ egressus apparuit: ideo etiā spūssanct⁹: q̄ et ip̄e corpali specie q̄si columba visus est: et linguis diuisis velut ignis: vt hoc eis fuerit mitti ad aspectū mortalium aliqua forma corporea d̄ spiritali secreto procedere: q̄d p̄ qm̄ nō fecit: rātūmō misisse nō etiā missus cē dicit⁹ sit. Deinde questū ē: cur et pater nō aliquādo dicit⁹ sit missus: si pillas spēs corpales que oculis antiquoz apparuerūt ip̄e demonstrabat. Si autē fili⁹ tūc demonstrabat: cur tñ post missus diceret: cū plenitudo tempis venit: vt ex semina nasceret: qm̄ quidē et antea mittebat: cū in illis formis corpali ter apparebat. Aut si nō recte missus diceret: nisi cū d̄bū caro factū ē: cur spūssanct⁹ missus legat⁹: cui⁹ incarnatio talis nō facta ē. Si vero p̄ illas antiquas demonstratōes: nec pater: nec filius nec spūssanct⁹ ostēdebat: cur etiā ip̄e nūc diceret missus: cū illis modis et antea nitteret. Deinde subdiuisim⁹ vt hec diligentissime tractarent: et tripartitā fecimus questionē: cui⁹ vna ps̄ in secūdo libro explicata est: due sunt relique: de quib⁹ deinceps differere aggrediar. Jam em̄ questū atq̄ tractatū ē in illis antiquis corpali⁹ formis et visis: nō tantūmō p̄em: nec tñmō filiū: nec rātūmō spūssanctū apparuisse sed aut indifferēter d̄m̄ deum qui trinitas ip̄a intelligit: aut quālibet ex trinitate p̄sonā: quā lectiōis textus indicij circumstantib⁹ significaret.

Utrū cū deus hominibus visus est ip̄e passumprā creature speciem apparuit: an d̄o angeli ex persona ipsius locuti sunt.

Capitulum I

Unc ergo primū queram⁹: q̄d sequit⁹. Nam secūdo loco in illa distributiōe positū ē: vt ad hoc opus tñmō creatura formata sit: in quade⁹ sicut tunc optuiffe iudicauit: hūanis ostendere aspectib⁹. An angeli qui iā erāt ita mittebant: vt ex p̄sona dei loquerent⁹: assumētes corpalem sp̄m̄ de creatura corporea in vsum ministrarij sui. Aut ip̄m̄ corp⁹ suū: cui non subdūtur: sed subditū gerūt mutātes atq̄ vertentes ī species quas vellent: accommodatas atq̄ aptas actionib⁹ suis: s̄m̄ attributā sibi a creatore potentiā. Quap̄te questiois q̄tū d̄ns dederit p̄tractata: postremo vidēdū erit id q̄d institueramus inq̄rere: vt filij et spūssanct⁹ et antea mittebant: et si ita est: quid inter illam missionē et eā quā in euangelio legim⁹ distet: an missus nō sit aliq̄s eoz: nisi cū vel filius factus ē ex maria virgine: vel cū spūssanct⁹ visibi

li specie: siue in colūba: siue in igneis linguis apparuerit. Sed fateor: excedere vires intētiōis mee: vt angeli manēre spiritali sui corporis qualitatē: p̄ hanc occultius opantes assumāt ex inferiorib⁹ elemētis corpulctioib⁹ q̄d sibi coaptatū: quasi aliquā vestē mutēt et vertāt in quālibet spēs corpales: etiam ip̄as veras: sicut aqua vera in vez vinū cōuerfa ē a d̄no. An ip̄a pp̄ria corpa sua trāsfōrment in q̄d voluerit: accommodata ad id q̄d agūt. S̄z quōlibet horū sit: ad p̄sentē questionē non p̄tinet. Et quīs hec qm̄ hō sum: nullo exp̄mento possim cōprehēdere: sicut angeli q̄d agūt et magis ea norūt q̄ ego noui: quaten⁹ mutet⁹ corp⁹ meū in affectu volūtatis mee: siue q̄d in me: siue q̄d ex alijs exptus sum: q̄d horū tñ ex diuinaz scripturaz auctoritatib⁹ credā nūc nō opus ē dicere: nec cogar p̄bare: et fiat sermo longior: de re qua nō indiget p̄sens q̄stio. Nūc illud vidēdū ē: vt angeli tūc agebāt: et illas corpore spēs apparētes oculis idoneis: et illas voces insonātes aurib⁹: cū ipsa sensibilis creatura ad nutū seruicij p̄ditoris in id q̄d opus erat p̄tpe vertebat: sicut in libro sapie scriptū est. Creatura em̄ tibi factori deseruiens extēdit in tormentū aduersus iniustos: et leuior sit ad b̄nfaciendū his q̄ te cōfidūt. Propter hoc et tūc in oia se trāsfīgurans: oim̄ nutrici gr̄e tue deseruebat: ad voluntatē horū q̄ te desiderabāt. Peruenit em̄ sapia volūtatis dei p̄ creaturā spiritalē vsq̄ ad effectus visibiles atq̄ sensibiles creature corpalis. Ubi em̄ nō opat⁹ q̄d vult dei em̄ p̄tētis sapia: q̄ p̄tendit a fine vsq̄ ad finē fortit⁹ et disponit omnia suauiter.

De mutatiōib⁹ creature siue cōsuetudinārijs siue insolitis que nō fiunt extra potestātē ac potentiā creatoris.

Ca. II

Ad ali⁹ est ordo naturalis in cōuersiōne et mutabilitate corporū: q̄ quīs etiā ip̄e ad nutū dei seruiat: p̄seuerātiā tamē cōsuetudināris amisit admirationem sicuti sunt q̄ vel breuissimis vel certe nō longis interuallis tēporū celo: terra: mariq̄ mutant: siue nascentib⁹: siue occidentib⁹ rebus siue alias aliter atq̄ aliter appentibus. Alia vero quīs ex ip̄o ordine veniētia: tñ pp̄ longiora interualla temporū min⁹ vsitata. Que licet multi stupeāt ab inq̄sitorib⁹ hui⁹ seculi: cōprehēsa sunt: et p̄gressu generationū quo sepi⁹ repetita sunt: et a plurib⁹ cognita: eo minus mira sunt: sicuti est defect⁹ luminariū: et raro exītes quedā spēs sideriū: et terremot⁹ et mōstruosī ptus aiantiū: et queq̄ silia: quo

Cap. 4

Job. 1

Job. 2

Cap. 16

Ibid. 8